

Als ik een stem had!

Rare wezens

Verdorie, wekenlang zat ik op dat k....schip de MSC Zoe om vervolgens te belanden op een strand van een Waddeneiland in Nederland. En als je denkt: dit is het, word je weggespoeld de zee in! Dit had ik echt niet verwacht toen we vertrokken. Ik lig hier in de Noordzee en om mij heen allemaal boze blikken van rare wezens. Ik voel mij niet welkom, ik ben anders gewend!

Er zijn al collega's gewoon opgevreten door die wezens, ze zijn gulzig, ik vrees voor mijn bestaan!

Een dunne lijn

Jarenlang had ik een plezierig bestaan. Iedere dag was ik buiten, heerlijk in de zon, ik hoefde weinig te doen. Ik bracht rust in een vaak jachtig bestaan. Voelde me gerespecteerd!

Is die tijd voorgoed voorbij? Haten ze me nu? De kranten stonden er vol mee, terwijl ik er persoonlijk niets aan kan doen! Ik was zelfs op de televisie. Geen mens vroeg toestemming om mij te filmen! De beelden waren afschuwelijk, ik zag er niet uit, wacht ik nu op een zekere dood?

Een luizenbestaan

Twintig jaar geleden begon mijn bestaan in een buitenwijk, in een middelgrote stad. Ik lag aan de rand van het zwembad in een prachtige tuin. Samen met de bezoekers las ik vele boeken, studeerde, werd regelmatig nat, maar vond dat juist wel prettig. Bijna altijd was er muziek: klassiek, modern, rap, alles kwam voorbij. Oh, het meest hou ik van de Beatles. Het was een veelzijdig bestaan!

Black Live Matters

Op een dag kwam er een bijzondere man langs, diepbruin van kleur, prachtige ogen en een fluweelzachte stem. Die wilde ik wel beter leren kennen. Ik dacht: Kies mij alsjeblieft, laat me je voelen, laat me jou het gevoel geven dat je welkom bent, dat ik jou heb uitgekozen om hier samen met mij aan de rand van het zwembad te liggen. Hij had een paar rondjes gelopen, aarzelde om vervolgens met een rustige landing neer te komen. Ik was lyrisch!

Hij hield van een goed gesprek, was zeer welbespraakt en had iets natuurlijks. Hij had een hele bijzondere uitspraak waar ik nog vaak aan heb gedacht: **"Black Live Matters"** had hij gezegd. Ik begreep het niet, ik heb met alle culturen aan de rand van het zwembad gezeten, voor mij is iedereen gelijk. "In arme wijken hebben zwarte mensen vaak last van discriminatie, ze krijgen lage lonen voor het smerigste werk. Zwarte vrouwen worden verkracht, zwarte mannen vermoord, zelfs door de politie. Ze zijn vaak rechteloos!" zijn stem was doordringend geworden. Bizar, daar merk ik nooit iets van, dat komt vast doordat ik niet verder kom dan mijn plekje in de tuin. Ik had een vloek niet kunnen onderdrukken. Ik begreep zijn punt. Hij had natuurlijk gelijk dat hier iets aan moet gebeuren! Ik wenste dat ik

altijd deel mocht uitmaken van zijn omgeving! Maar hij was nooit weer uitgenodigd Alles liep anders, heel anders!

Een poot gebroken

Mijn poot is gebroken. Shit wie gaat die maken? Niemand dus! Ik werd letterlijk in elkaar getrapt. Ik belandde in de plastic kliko om vervolgens met een rot smak in een vrachtauto te worden gekieperd. Er kwam een gigantisch apparaat op me af die me plette onder zijn gewicht. Een uur later werd ik op een enorme bult gegooid.

Er kwam weer een vrachtauto aan, achterop had hij een bak, schepte mij op en kwakte me in een andere bak. Opnieuw werd ik geplet. Dagen later kwamen we bij een schip, waar we in een nog grotere bak werden gegooid. Ik denk dat we zo'n twee weken op zee waren toen we weer werden uitgeladen en weer in een vrachtauto lagen.

Gebroken hart

We reden een dag of twee en werden op grote bulten uitgestort op een plek waar allemaal kinderen aan het zoeken waren. Kleine kinderen, vanaf een jaar of vier. Ze hadden droevige gezichtjes en hun ogen lagen diep in de kassen, alsof ze dagen niet hadden geslapen. Plots doemde er een man op die ik niet graag in het donker tegen zou willen komen, hij snauwde tegen de kinderen, een paar kregen zelfs een pak slaag.

“Ben je gek geworden, driedubbele idioot!!!” wilde ik uitschreeuwen, maar ik kon niets doen! Ik besepte: jij bent niets, helemaal niets! Jij hebt geen stem! Ik kon slechts toekijken, verdomme!

De man sprak een vreemde taal, die ik niet begreep. Waarom was ik hier en waar was ik? De kinderen krompen ineen en wroeten nog harder in de berg rotzooi.

Een plastic korrel

Samen met vele anderen werden we in een machine gegooid en toen ik eruit kwam was er niets meer van me over dan een kleine korrel, een plastic korrel! Ik was gedegradeerd tot een korreltje, wat een triest bestaan! Was dit het? Vroeg ik mij af.

Ingewikkeld plan

Ik hoor hoe een Engelsprekende man met een andere man overlegt. Wij korrels gaan per schip naar Sines in Portugal en van daaruit naar Bremerhaven in Duitsland om een nieuw voorwerp te worden. Het schijnt dat we dan ook langs de Waddeneilanden in Nederland varen. Moet een heel mooi natuurgebied zijn. Leuk idee! Er is wel een minpuntje, de reis duurt weken. Wat een domme mensen, ze kunnen mij toch hier ook wel inzetten voor een nieuw voorwerp. Veel goedkoper en milieuvriendelijker. Moeilijk als het makkelijk kan, dat is tegenwoordig het motto, het omgekeerde zijn mensen gewoon verleerd! Ik ben maar een plastic korrel, zonder zeggenschap. Zonder stem!

Weer op reis, kotsmisselijk

We gaan weer in een vrachtauto, weer in een schip. Ik word al snel zeeziek, er staat een zware wind, het regent pijpenstelen. Misselijkmakend als ik aan deze reis denk. Dan ligt het schip een paar dagen stil, eindelijk even rust. Maar dat duurt niet lang, weer zijn we op zee.

Verloren

Wat gebeurt er? Het schip schommelt steeds meer, alles om mij heen schuift. Waarom doet niemand iets? Eindig ik nu in zee? Echt waar, wordt dit mijn lot! Toch is dit niet mijn grootste zorg. Ik herinner mij weer de prachtige donkere man die vertelde over de grote problemen van de wereld. Hij zei en zijn stem klonk verdrietig: "Er is een groot schip vergaan, er is allemaal olie gelekt. Miljoenen vogels en vissen worden met uitsterven bedreigd." Zou de inhoud van dit schip ook in zee belanden? Zou mijn bestaan ertoe leiden dat ....? Het bonkt, het bonkt steeds harder, een oorverdovend lawaai, oh God, doe iets, ik wil niet sterven op deze manier, niet het voer worden voor alles wat in de zee leeft. Ik hoor niet in de zee!

Kansloos

Nadat ik op het strand had gelegen, hadden hoge golven me de zee in gesleurd. Ik kon geen kant op, als plastic korreltje begin je niks tegen die hoge golven. Even had ik gedacht dat ik nog gered kon worden. Allemaal mensen, ja zelfs kinderen hadden op het strand allerlei materiaal weggehaald, ook plastic korrels en ik had gehoopt dat ik mee mocht. We waren met miljoenen, ik was kansloos. Liever een onzekere toekomst tegemoet dan in de zee belanden.

Zinloos

Maar ik had pech. Voor mij zie ik een wezen, hij eet van de andere korrels. "Niet doen!" wil ik schreeuwen, maar ik heb geen stem! "Niet doen, dat is niet gezond, straks barst je uit elkaar!" Links van mij zie ik een grappig wezen, dat wel iets lijkt op de hond van mevrouw Hopkins. Wat een mooi wezen, hij zwemt mij voorbij. Ik vind het niet belangrijk of ik een tweede bestaan heb. Dat wat zich hier voor mijn ogen afspeelt zou niet moeten kunnen. "Niet doen!" wil ik dat prachtige wezen toeroepen, "Spuug uit, het is geen eten." Als ze doodgaan, brengen ze dan deze wezens ook naar de andere kant van de wereld? Stoppen ze die dan ook weer in een machine, worden ze dan misschien hondenvoer? Mijn God, om mij heen ligt zoveel rotzooi, het hoort niet in het water. Een vis die wel tien kleuren heeft zwemt mij vrolijk kijkend voorbij, hij denkt dat het voer voor het oprapen ligt en hapt toe. Ik wil het niet zien en sluit mijn ogen. Heel kort, maar net te lang Ik zal nooit weten wat er verder gebeurt en misschien is dat ook goed! Voor mij zie ik een enorm groot donker gat!

Geschreven in het kader van de schrijfwedstrijd: Latour op het Wad!

Naschrift: Wij kunnen iets doen bijvoorbeeld door een abonnement op de nieuwsbrief van Avaaz te nemen. Deze organisatie voert actie tegen allerlei misstanden in de wereld en heeft wereldwijd al miljoenen volgers. U kunt via Avaaz uw stem laten horen! Avaaz heeft al veel negatieve veranderingen omgezet in positieve acties met goed resultaat!